

NOTA SOBRE EL COMPORTAMENT ALIMENTARI DE LA BALDRITJA BALEAR *Puffinus mauretanicus*

Maties REBASSA*, Manolo SUÀREZ*
Josep R. SUNYER*

SUMMARY. *Notes on the foraging behaviour of the Balearic shearwater Puffinus mauretanicus.* This note describes the foraging behaviour of a mixed flock of Balearic and Levantine shearwaters, observed during the month of January, just off the coast of Mallorca. The birds moved in a group and dived in the sea with the wings partially folded. A second immersion on the same spot started on the sea surface, but then the birds had their heads underwater looking for a potential prey. The wings were beaten underwater. Sometimes the depth reached was a few centimetres under the surface, but also, depths of up to two metres were reached. The maximum period underwater was 30 seconds, and all the prey was swallowed before surfacing.

Key words: Balearic shearwater, *Puffinus mauretanicus*, foraging behaviour, Balearic islands.

* GOB Mallorca. C. de Can Verí, 1, 3r. 07001 Palma (Balears)

La baldritja balear *Puffinus mauretanicus* és una au endèmica de les illes Balears a la qual darrerament es dedica un gran esforç tant per part d'ornitòlegs i científics com per tècnics de l'administració. No és gens estrany, doncs, que s'hagi avançat força en el coneixement de la seva biologia i ecologia. Coneixement, tanmateix, dispar i heterogeni. Així, si bé la fenologia (migratòria i reproductora), la biometria, les àrees de cria o la longevitat de l'espècie, entre d'altres, són ben conegudes, altres aspectes, com ara les tècniques d'alimentació que fa servir, estan encara poc documentats (vegeu, per exemple, AGUILAR, 1998; CRAMP i SIMMONS, 1977; DEL HOYO *et al.*, 1992; WARHAM, 1990). Aquesta nota descriu l'observació duita a terme el dia 11 de gener de 1998 pels autors, sobre la tècnica emprada per l'espècie per aconseguir el seu aliment.

L'albirament de les aus es va produir al matí des del cap de Formentor, situat a l'extrem més septentrional de la serra de Tramuntana, a una distància mínima d'un centenar de metres i en condicions de visibilitat idònies, amb l'ajuda de prismàtics i d'un telescopi terrestre. La mar es trobava completament calma en el moment de l'observació.

A mig matí, començaren a arribar, provinents de ponent, petits grups de *Puffinus*, que invariablement s'aturaren als peus dels penyals del cap per alimentar-se. En pocs minuts se n'arreglaren fins a 300, la majoria d'ells del tàxon tractat, però també de l'espècie baldritja mediterrània *P. yelkouan* (un 20-25% dels exemplars). L'activitat era frenètica: curtes volades arran d'aigua, capbussades, més volades, més capbussades... Un mateix exemplar passava molt poc temps aturat a l'aigua, descantant.

Cal destacar els punts següents:

- Durant tot el temps d'observació, aproximadament 40 minuts, l'esbart de baldritges no es va moure pràcticament del lloc on es trobava la font d'alimentació que estava predant.

- Les aus no es movien individualment, sinó que ho feien generalment en grup.

- No s'aturaven a la superfície de l'aigua després d'arribar volant al lloc d'alimentació, sinó que s'introduïen volant dins l'aigua, amb les ales mig plegades i pegant-se un cop considerable que, les vegades que era realitzat per moltes aus a l'hora, podíem escoltar des d'on ens trobàvem.

- Tan sols si feien una segona capbussada al mateix lloc les aus partien de la superfície, després d'observar una estona amb el cap davall l'aigua el moviment de les seves preses, talment com ho fan els corbs marins *Phalacrocorax* sp..

- Es veia perfectament com les baldritges movien les seves ales davall l'aigua, aconseguint considerable velocitat i agilitat.

- A vegades, les aus només s'endinsaven pocs pams sota la superfície de l'aigua, però d'altres la profunditat aconseguida era força més gran (nosaltres, amb el sol just darrere, les deixàvem de veure quan s'havien ficat ja gairebé 2 metres, segons les nostres apreciacions).

- En una ocasió, en què prop d'un centenar d'aus s'introduïren a l'aigua a la vegada, comptàrem el temps que tardaven a sortir. Fins als 20 segons no varen aparèixer les primeres baldritges a la superfície, i als 30 segons eren encara moltes les aus que es trobaven davall d'aigua. A partir d'aquest moment la gran agitació en superfície feia molt difícil seguir el moviment individual de les aus.

Aquest fet està en consonància amb les observacions de BROWN *et al.* (1978) i els estudis de KURODA (1954), segons els quals les espècies més petites del gènere *Puffinus*, com és el cas de *P. mauretanicus*, esta morfològicament més ben adaptades per a la natació i el busseig que les espècies més grans. Cal remarcar que fins ara només es tenien documentats temps de permanència d'aquesta espècie sota l'aigua d'un màxim de 7 segons (AGUILAR, 1998), mentre que d'altres espècies més grans, com la baldritja de cap negre *P. gravis* o la baldritja grisa *P. griseus*, es coneixien temps d'immersió més llargs (BROWN *et al.*, 1978).

- Fos el que fos el que depredaven, s'ho devien engolir abans de sortir de l'aigua, ja que no es veren mai a la superfície aus amb cap presa al bec.

- No es va veure cap au sortir volant de l'aigua. Totes restaren surant una estona a la superfície, i se n'anaren volant, després de córrer-hi un segon, una altra vegada en estol.

- Les dues espècies actuaren conjuntament en tot moment, trobant-se sempre mesclades tant durant la pesca com en els petits grupets que arribaren a l'àrea. No es va documentar cap interacció ni diferències apreciables en l'activitat duita a terme per les dues espècies.

- Algunes dotzenes de gavines *Larus cachinnans* s'acostaren al lloc, sens dubte atretes per l'activitat de les baldritges. En certes ocasions, intentaren parasitar sobre alguna baldritja que surtia de l'aigua, encara que no es va veure en cap moment cleptoparasitisme efectiu per part d'aquesta espècie.

Per acabar, cal dir que observacions semblants a la descrita, tot i que no tan detallades per mor de la distància, varen ser duites a terme pels autors en dates posteriors i al mateix lloc. Per això, consideram que la tècnica descrita deu ser empra-

da habitualment per l'espècie, independentment que en pugui tenir o no d'altres.

BIBLIOGRAFIA

- AGUILAR, J.S. 1998. Biología y conservación de la Pardela Balear, *Puffinus mauretanicus*. Doc. Tec. Conservació (II època) núm.2. Conselleria de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral. Palma.
- BROWN, R.G.B.; BOURNE, W.R.P. i WAHL, T.R. 1978. Diving by Shearwaters. *Condor*, 80: 123-125.
- CRAMP, S. i SIMMONS, K.E.L., (Eds). 1977. The birds of the Western Palearctic. Vol. 1. Oxford University Press. Oxford.
- DEL HOYO, J.; ELLIOT, A., i SARGATAL, J. 1992. Handbook of the Birds of the World. Vol. 1. Lynx Edicions. Barcelona.
- KURODA, N. 1954. On the classification and phylogeny of the order Tubinares, particularly the shearwaters (*Puffinus*). Published by the author, Tokyo.
- WARHAM, J. 1990. The petrels. Their Ecology and Breeding Systems. Academic Press. London.

(Rebut: 26.05.98; Acceptat: 18.06.98)